

EMEK

HAFTALIK YAYIN

ANTİ FAŞİST MÜCADELE İÇİN TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN BAYRAĞI ALTINDA TOPLANALIM

SERMAYE DİŞLERİNİ GÖSTERİYOR

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM

Türkiye'de özellikle son yıllarda sömürülen ve ezilen sınıflar, hızla uyanmaktadırlar. Geniş işçi-emekçi yığınları yurdumuzun dört bir tarafından taşkın bir hareketlilik içinde burjuvazinin uykusunu kaçırmaktadır. Köylüler toprak işgallerine gitmekte, çay fabrikalarını işgal etmektedir. İşçilerin, grev, işgal, gösteri hareketleri birbirini izlemektedir.

Bu hızlı oluşum karşısında egemen sınıflar uzun süredir hazırlığı içinde bulundukları bir oyunu tezgahlamaya başlamıştır. Burjuvazi 1961 den bu yana Sosyalistlerin yiğit mücadelesiyle kazanılan, genişletilen demokratik haklan geri almak, gelişen devrimci hareketi fazişmin karanlığında boğmak için her gün yeni bir adım atmaktadır. Faşizm hazırlığı ve ilk uygulamaları artık iyice gün ışığına çıkmıştır.

HALKIMIZIN DÜŞMANLARI HÜCUMA KALKTILAR

Halkımızın düşmanları gelişen işçi hareketlerinde rahatsızdır. Bir yandan grevleri ertelerken, işçi hareketlerini dipçik ve copla ezmeye kalkarken; bir yandan daha garantili çözümlere yönelmekte, işçi sınıfının örgütlenme ve grev hakkını yeni kanun-

Devamı Sayfa 3 de

Mustafa Kuseyri Öldürüldü.

TERTİPÇİLERDEN HESAP SORULACAK

22 mayıs gecesi, Hukuk Fakültesi öğrencilerinden devrimci arkadaşımız Mustafa Kuseyri, Basın Yayın Yüksek Okulunda Öğrenci Derneği odasında otururken başından tabanca ile vurularak öldürülmüştür.

Olay her yanıyla hunharca insanlık dışı bir cinayet ve açıkça siyasi amaçla düzenlenmiş bir tertiptir.

Bu tertip mutlaka açığa çıkarılacak ve sorumluları şahsen ve tarih önünde hesap vereceklerdir.

Tertipçilerin amacı açıktır : Sosyalistleri yeni bir tuzağa çekmek. Ama oyun açığa çıkmıştır, sökmeyecektir.

Fakat bu, Mustafa Kuseyri'nin bu yiğit ve insan arkadaşımızın katillerinin izini bırakacağımız anlamına alınmasın. Katiller mutlaka ortaya çıkarılacak, cezaları uygulanacaktır. Dökülen kanı temizlemek boynumuzun borcudur.

GÜNDEM

Değerli Okurlar,

Burjuvazi son zamanlarda ülkemizdeki sınırlı demokratik ortamı yoket-

Devamı Sayfa 3 de

İZMİT İL KONGRESİNİDE SOSYALİST DEVRİMCİLER KAZANDI

"PROLETARYA YALAN ve İFTİRAYLA ALDATILAMAZ"

Önemli bir sanayi bölgesi olan Kocaeli'nde 17 mayıs pazar günü yapılan il kongresini sosyalist devrimciler kazandı.

Üyelerinin tamamına yakın kısmı sanayi işçisi olan Kocaeli'nde küçük burjuvazi partiyi ele geçirmek için aylarca önce yoğun bir kampanya açmıştı. Gölcük kongresinde «Sovyet proleterlerinin alın teriyle kazandıkları paralarla basılan broşürleri» dağıttıkları iftirasıyla sosyalist devrimcileri hakim sınıflara ihbar eden Millî Demokratik Devrimciler, bir yandan bu iğrenç yalanı maskelemek, öte yandan Kocaeli'ndeki sosyalist devrimcileri sosyalist çevrelerden tecrit etmek amacıyla kongreden hemen sonra Türk Solu dergisinde yeni bir yalan ve iftira kampanyası açtılar. Sözde, Gölcük kongresinde sosyalist devrimciler millî demokratik devrimcileri illegal çalışmakla suçlamışlar. Sözde MDD ciler polise jurnallanmış. Böylece tezvirat üzerine kurulan kampanya hem Türk Solu dergi-

Devamı Sayfa 3 de

ATTF
PARTİ YIKICILARINI UYARIYOR

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Genel Yönetim kurulu 16-17 Mayıs tarihinde Braunschweıg'de toplanmıştır. Çeşitli sorunların tartışıldığı bu toplantının sonunda, TİP'deki son gelişmelerle ilgili olarak aşağıdaki bildiri yayınlanmıştır.

«Bundan bir müddet önce okuduğumuz bazı gazetelerden anlaşıldığına göre, Türkiye İşçi Partisi içinden bir grup yeni bir parti kurmak istemektedir.

Bütün Türk Sosyalistlerini sarsan bu haber karşısında Avrupada çalışan biz Türk işçileri aşağıdaki açıklamayı yapmayı bir görev bildik :

Kuruldudğundan bu yana Türkiye İşçi Partisinin hakim çevrelere karşı verdiği çetin savaşın yanısıra, son yıllarda parti içine sızdırılan MDD'ci küçük burjuva unsurlara karşı da ideolojik mücadele zorunluluğu doğmuştur. Bu durum parti içindeki bütün sosyalistlerin omuz omuza vererek sapmalara karşı savaşmalarını gerektirmektedir.

Böyle bir anda savaş meydanını terketmek, parti içinde yılmadan savaşan Sosyalist devrimcileri yalnız bırakmak, yıkıcıların, hakim sınıfların ve

Devamı Sayfa 3 de

NE YAPSALAR BOŞUNA

Behice Boran

«Etrafımdaki sis perdesini dağıtacağım» diye Forum dergisini çıkarmaya koyulan Aybar'ın altı sayıda soluğu kesildi, yedinci sayı ortalarda görünmüyor. Aybar'ın kişiliğini ve tuttuğu yolu yakından izleyenler için esasen bir sis perdesi söz konusu değildi. Her şey apaçık ortadaydı. Ama bazı zihinlerde halâ bazı tereddütler vardıysa, Aybar altı sayıda gerçekten bu tereddüt sislerini de dağıttı.

Son son sayıda imzasız bir yazı (ama Aybar'ın yazmış olduğu besbelli) veryansın ediyor Partinin yöneticilerine. Öyle anlaşılıyor ki, Merkez Yürütme Kurulu'nun «Türkiye Sosyalist Hareketi ve Partimiz Ciddî Bir Tehlike Altındadır» konulu bildirisini bu kişiler Parti yöneticilerinin umutsuzluğu, telaşı, çöküntüye gidişi anlamında yorumlamışlar. Ve «zaman bu zamandır, son darbeyi de biz vuralım bitsin işleri» demişler akıllarınca. Buna şaşmamak gerekir. Burjuva politikacılığında «Kol kırılır yen içinle», «Kan tükürsen, kızılcık yedim dersin» taktiği güdülür daima. Küçük burjuva görüşlerin ve politikacılığın dışına çıkamıyan sözde sosyalistler de böyle düşünür, böyle hareket ederler. Oysa sosyalistler sorunların ve zorlukların üstüne üstüne giderler, kol kırılmışsa yen içinde saklamıya kalkmazlar, açığa çıkarıp kırığı kaynatmıya, iyileştirmiye bakarlar. Sorunları apaçık ortaya koymak, partilileri ve parti dışı sosyalistleri anayasal demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlama, yok etme girişimlerine ve parti yıkıcılarına karşı mücadeleye çağırmak güçsüzlüğün değil güçlölüğün, sorunların ve zorlukların üstesinden gelineceğine inancın bir ifadesidir. Her yerde ve her zaman işçi sınıfının sosyalist partisinin davranış kuralı budur.

Nitekim çağrı olumlu sonuçlarını vermiye başlamıştır. Bir strateji ayrılığı görüntüsünde sürdürülen parti yıkıcılığının, hareketi sınıfsal özünden boşaltıp koflaştırma ve yozlaştırma gayretlerinin gerçek yüzü ve vasfı parti saflarınca daha iyi anlaşılır olmuştur. Parti alt kademeleri ve partililer, dışardan geldiği apaçık belli olan saldırıları (sağcı yobaz örgütlerin, çevrelerin ve kişilerin) dış karşı güçlerin saldırıları olarak anlıyor, onlara direniyor ve partiyi savunuyorlardı. Ama bir ucu Parti içine sızmış, kongre delegeleri arasında bazı taraftarlar kazanmış bir küçük burjuva akımının aynı derecede dışta ve Partiye karşıt, Partiye düşman olduğunu gereğince kavrıyamıyor, büyük büyük keskin devrimci lâf kalabalığı ile bir strateji ayrılığı mücadelesi gibi yürütülen yıkıcı hareketin bu niteliğini, gerçek yüzünü göremiyordu. Bazı ilçe kongrelerinde ve İstanbul ilk kongresinde yer alan olaylar, ve Merkez Yürütme Kurulunun tehlikeye parmak basan bildirisi gerekli uyarmayı başardı. Sosyalistler, o bildiriyi hiç de Aybar ve omuzdaşları gibi yorumlamadılar. Mahallî parti örgütleri ve partililer arasında sıkı bir dayanışma hareketi başladı. Bu örgütler arası dayanışma ve Merkez Yürütme Kurulunun aldığı tedbirler sonucu İzmir, Antalya ve İzmit il kongreleri selâmetle, bütün görüşler serbestçe dile getirilerek, ama kaba kuvvet gösterileri kesinlikle önlenerek yapıldı ve Partinin sosyalist çizgisini savunanların zaferiyle sonuçlandı. Merkez Yürütme Kurulunun durumu açıklıyan bildirisi parti yıkıcılarını dahi nihayet gerçek amaçlarını itirafa zorlamış oldu. Artık «parti içi demokrasi», «fikir ve eleştiri özgürlüğü» teranelerinden vaz geçtiler. «Öncü» adı altında çıkardıkları dergi müsveddesinde, «oportünistler» le yalnız ideolojik mücadele yapmıyacaklarını, «devrimci terör» de kullanacaklarını yazıyorlar, yani parti kongrelerini basıp kavga çıkarmayı, sandıklarda molotof kokteylleri getirmeyi, sandalyalarla baş göz yarmayı, kongreleri yaptırmamayı mübah gördüklerini ilân ediyorlar. Zaten «fikir düzeyinde« de yaptıkları gerçek bir fikir tartışması değil, devamlı küfür, hakaret, kişi karalama ve fikir adına bir takım basma kalıp sloganları tekrarlamaktı.

«Forum» imzası adı altında yayınladığı yazıda Aybar Partiyi dışa dönüklüğünü kaybetmekle suçluyor. Partiyi içe dönük, içine kapalı, pasif hale Aybar getirdi. Partinin bir gün tarihi yazıldığı zaman bu hareketsizlik ve içe kapanıklık süreci adım adım, öncüleri farkedilmeksizin, nasıl oluşturuldu, somut olarak ortaya çıkacaktır. Bir Partinin yapacağı dışa dönük hareketlerin aracı parti örgütüdür. Biz Aybar yönetiminden, Merkez ile mahallî örgütlerin bağlarının kopmuş, hatta zıtlaşmış olduğu bir parti örgütünü devraldık. Bütün uyarmalara rağmen, sade bizlerin değil, olağanüstü Büyük Kongreden sonra kendi yakın mesai arkadaşlarının da yaptığı uyarmalara rağmen, Aybar'ın yanlış yolda inatlaşması, bütün seçim taktiğini kişisel hesaplara, her ne şekil ve yolda olursa olsun oy toplama kaygularına oturtması, mahallî örgütlerin istek ve eğilimlerini hiç kaale almaması Partide çöküntüyü yaratmıştı.

Şimdi tutmuş «Köy köy dolaşıp T.İ.P. sine oy vermeyin propagandasını yaptılar» deyip seçim yenilgisini mazur göstermiye, kabahati muhaliflerine yüklemiye çalışıyor. Emek dergisinin yayınları ve onu çıkaranların seçim dönemindeki çalışmaları ortadadır. İftira ve tezvirle gerçekler örtülemez. Kaldı ki, bir an için diyelim, böyle bir oy verdirmeme propagandası yapıldı. Türkiye'de bir hesaba göre 44 bin, diğer bir hesaba göre 60 bin küsur köy var. Bu muhalifler kaç köyü gezip etkileyebilirdi bu denli? Parti içi iktidar Aybar'daydı, 67 ilde örgütlenmiş olmakla övündüğü bir parti örgütü elindeydi. Onun kamuoyunu etkileme imkân ve araçları kıyaslanmıyacak ölçüde daha fazlaydı. Bu karşı propagandayı neden etkisiz kılamadı? Dirayetli bir lider, tuttuğu yolun doğruluğundan yüzde yüz emin olsa bile, en üst kademede birlikte çalıştığı en yakın arkadaşları karşı çıkınca ve bu muhalefet bir kısım parti alt kademelerince de desteklenince, «Hele duralım bakalım, burada ciddî bir mesele var» der ve meseleye çözüm arar. Aybar bu dirayeti gösteremedi, tam aksini yaptı.

Aybar'a göre M.D D. cilerle bizler siyamlı ikizler gibi aynı şeymişiz. Kendi kullandığı deyimle, bakındı hele! M.D.D. ciler saldırılarına baş hedef kimi alıyorlar? Emek gurubunu, tüm sosyalist devrimcileri. «Aybar oportünizmi» deyip geçiyorlar, onunla uğraşıyorlar mı hiç? Sonra, sözde değilse bile eylemde kimlerin birlik oldukları apaçık meydanda. Aybar son yönetim döneminde M.D.D. cilere karşı en küçük mücadele verdi mi? Bir broşür yazıp yayınlayacaktı, yayınladı mı? İstanbul ilçelerinin sohbet toplantılarına biz Ankara'dan kalkıp gittik, M.D.D. cilere karşı çıkmak, onları ideolojik mücadelede alt etmek için. Emek dergisi sayfaları, sayılar boyunca M.D.D. cilerle tartışma forumu oldu. Aybar'ın tutumu, «Uğraşsınlar birbirleriyle, yesinler birbirini» idi. Seçimlerde Ankara'da M.D.D. cilerle işbirliği yapan da kendisi oldu. Şimdi de, mahallî kongrelerde halâ Aybar'dan yana kim varsa M.D.D. saflarında, listelerinde yer alıyor.

Esasta da MDD'ciler ve Aybar, her ikisi birleşiktirler. Her ikisi de sosyalist hareketi sınıfsal temelinden, özünden ayırmak, boşaltmak çabasındadırlar; biri genel bir halkçılık, özgürlük, «somut insan» tekerlemelerine yönelerek, ikincisi de güçbirliği, asker-sivil aydın tabakaların geleneksel devrimciliği, teranelerini ön plana alarak ve anti-kapitalist mücadeleyi reddederek. Aybar, söz konusu yazısında da küçümsediği «Her konunun temelinde sınıf sorunu vardır» temel gerçeğini giderek gözden kaybettiği, gittikçe arka plâna attığı içindir ki, sonunda «Halkımız maddî sömürüden çok horlanmaktan şikâyetçidir; fakirliğini kabul ediyor, insan yerine konmamayı kabul etmiyor» (sanki her iki durum arasında sıkı bir sebep-netice bağlantısı yokmuş gibi) ve «İnsanlık tarihi özgürlük mücadelesi tarihidir», «sosyalizmin amacı somut insandır» saplantılarına takıldı kaldı. Sosyalizmin hedefi sınıfsal sömürüyü ortadan kaldırmak, bütün sorunları sınıf açısından ele alıp sınıfsal düzeyde çözümlerini formülleştirmek ve uygulamaktır. Bu yapılmadan ne üst yapı sorunları, ne etnik sorunlar, ne kişilerin özgürlüğü ve kişiliklerini tam geliştirme ve mutluluk şartlarına erişme sorunları açıklığa ve çözüme kavuşturulamaz. Hele Türkiye gibi bir toplumda temel sorunun sınıf sorunu olduğu gerçeği ne kadar tekrarlansa, propaganda edilse azdır. Zira kırk yıla yakın bir zaman sosyal sınıflardan, sömürüden, sosyalizmden söz ettirilmediği içindir ki, Türkiyenin temel sorunları incelenip tartışılamamış, açıklığa kavuşturulamamış, Türkiyenin fikir ve bilim hayatı çağ dışı bir yüzeyde tutulmuştur. Yine işçi ve emekçi sınıflar sosyalist düzeyde bilinçlenip örgütlenemediği, politik bir güç haline gelemediği içindir ki, Türkiye'de demokrasi gerçek rayına oturamamış, bu uzun sürede Türkiye'nin politik hayatı çağ dışı bir çizgide kalmıştır. Evet, bütün konuların ve sorunların temelinde sınıf ilişkileri sorunu vardır. Bütün konuları ve sorunları son tahlilde bu temele bağlıyacağız ve hiç usanmadan, yorulmadan, pusulayı şaşırmadan bunu yapacağız. İdeolojik mücadelemizde yapacağız, eylemimizde yapacağız.

Dünyanın bütün ülkelerinde, bütün işçi sınıfı hareketlerinde, sosyalist partilerinde iç mücadeleler olur. Böyle dönemlerde hareket ve parti gerilemiş, zayıflamış görünür. Oysa bunlar içte arınma, pekleşme doğru sosyalist çizgiyi oturtma ve kabul ettirme dönemleridir.

Türkiye İşçi Partisi de şimdi içinde bulunduğu dönemden sosyalist rayına daha sağlam oturmuş, küçük burjuva etkilerden, sızıntılardan arınmış, öz sosyalist kadroları ve üyeleri daha bilinçlenmiş, mücadele azmi ve iradeleri daha bilenmiş olarak çıkacaktır. «Türkiye İşçi Partisi çökecek, yok olacak» diye umutlanıp sevinenlerin bu umut ve sevinçleri hüsranla sonuçlanmaya mahkumdur. Tarihin objektif akışı bizimle, sosyalist devrimcilerledir.

Faşizme Karşı

Baştarafı Sayfa 1 de

lar çıkararak dahada sınırlayıp kullanılamaz hale getirmeye çalışmaktadır.

Halkımızın düşmanları, doğu anadoluda kırlık alanlarda uyanan, bilinçlenen kurtuluşa yönelen köylü yığınlarından rahatsızdır. Onun için anadoluda köyler, ilçe merkezleri sözde eşkiya arıyan komandolara bastırtılmakta halkımıza eşkiyanın yapmadığı zulüm yapılmaktadır.

Halkımızın düşmanları anti-emperyalist, anti-kapitalist, devrimci bir fikir ve eylem birimi halini alan üniversitelerden rahatsızdır. Onun için üniversite öğrenciler kurşunlanmakta, üniversiteler basılmaktadır.

Devrimci eylemi boğmak, kazanılmış anayasal haklarımızı elimizden almak için sermayenin giriştiği bu çağ dışı oyunun son örneği olarak 17 mayıs gecesi sabaha karşı Siyasal Bilgiler Fakültesi ve yurdu devlet kuvvetleri tarafından basılmıştır. Polisin aradığı bazı kimseleri yakalamak ve silah aramak bahanesiyle, askeri komandolar, sivil polisler ve toplum polisleri tarafından yürütülen bu yıldırma harekatı sonunda 86 genç polis tarafından alınıp götürülmüştür.

Üniversite özerkliğini tamamen işlemez hale getiren bu hareket aynı zamanda üniversiteye karşı girişilecek yeni faşist baskıların bahanesini hazırlamaktadır. Bilimsel araştırma özgürlüğünü, üniversite özerkliğini, hiçe sayan bu üniversite baskısının arkasında egemen sınıfların gerçek yüzü görülmektedir. Demir ökçe sesini bir kere daha duyurmuştur.

BU OYUN SÖKMEYECEKTİR

Bir yandan doğuda, köyler, ilçe merkezleri, askeri komandol arabastırılıyor, tam bir terör ortamı yaratılıyorken; bir yandan gelişen işçi hareketleri, grev kanunu işçi düşmanı hükümleriyle engellemeye çalışırken; işçi sınıfının örgütlenme ve grev hakları daha da sınırlamak için yeni kanunlar çıkarmanın hazırlığı yapılırken; üniversiteye yapılan bu gece baskınını anlamı açıktır. Faşizm geliyorum demektedir. Bu, süratle bilinçlenmeye başlıyan ve etkin bir mücadele içine giren işçi ve emekçi sınıflara egemen güçlerin bir cevabıdır. Fakat bütün bu baskılar, bu terör, bu yıldırma çabaları boşunadır. Tarihin akışını geriye döndüremez bunlar. Kazanılmış demokratik haklar geri verilmiyecektir. Bu oyun sökmiyecektir. Sosyalistler olarak dişimizle tırnağımızla kıymık kıymık kazandığımız haklarımızı burjuvaziye yedirmiyeceğiz .

Boy vermiye başlıyan bu faşist hareketlerin karşısına, bütün demokratik güçler omuz omuza verip çıkmalıdır. Anti-faşist mücadele için işçi sınıfının devrimci partisinin etrafında TİP'in bayrağı altında toplanalım. Faşizme karşı mücadele bayrağını yükseltelim.

GÜNDEM

Baştarafı Sayfa 1 de

mek için yeni bir kampanyaya girişti. Bu kampanyanın amacı açıktır: 1960'-tan sonra, halkımızın ve onun öncüsü Türkiye İşçi Partisi'nin mücadeleleriyle gelişen demokratik ortamı yoketmek; kazanlmış hakları geri almak.

Biliyoruz ki, burjuvazi demokrasi aşığı değildir. Tersine, zorbalık için fırsat kollar. Burjuvazi, bu fırsatı Türkiye'de gençlik hareketlerini yozlaştırarak, bu hareketleri anarşik bir çizgiye sokarak elde etmiştir. Burjuvazinin bu oyununa sosyalist geçinen bazı küçük burjuva gruplarda çanak tutmuşlardır.

Şüphe yok ki, faşist terör kampanyasının asıl hedefi, sosyalist hreket ve bütün demokratik kitle hareketleridir.

Sosyalistler olarak, burjuvazinin ekmeğine yağ süren sözde devrimci grupları eleştirmekle vakit geçiremeyiz. Bundan önce, hatasevap düşünmeden, faşizme karşı mücadeleyi hızlandırmak ve güçlendirmek lâzımdır.

Önümüzdeki sorun, bütün demokratik güçlerin, 1960 sonrası kazanılan demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve giderek geliştirilmesi mücadelesine etkin bir şekilde sokulmasıdır.

İzmit İl Kongresinide

Baştarafı Sayfa 1 de

sinde, hemde kulaktan kulağa dedikodu şeklinde sistemli bir şekilde yayıldı. Kocaeli'nde Seramik Fabrikasındaki işçi direnişi sırasında, Adalet Partisinin Kocaeli'-ndeki yayın organı Hürsöz Gazetesinde olayları solcuların «bu hale getirdiğini» yazanlar, A.P. gençlik kolu başkanlığı yapmış kişilerle kol kola gezenler, Türk Solu dergisinde sosyalist devrimcileri ihanetle suçlayabiliyordu. Kocaeli'ndeki her işçi hareketinde sosyalist devrimcileri işçilerle omuz omuza görenler, sosyalist devrimcileri «pasifistlikle» suçlayabiliyordu. Ama 1961 yılından beri Kocaelinde sosyalist hareketi omuzlamış, bir işçi bölgesi olması sebebiyle hakim sınıfların bu bölgede özellikle yürüttükleri her türlü yalan ve iftira kampanyasına, terör hareketlerine yiğitçe karşı koymuş olanlar, elbette, bu türlü provakasyonları da göğüsleyeceklerdi ve öyle oldu.

Yalan ve iftiraya sanayi proletaryasının iltifat etmediğini gören MDD ciler, İzmir Merkez ilçe kongresinde yeni bir yolu denemeye giriştiler : Zor kullanarak kongreyi almak 4 nisan pazar günü yapılan merkez ilçe kongresini İstanbul ve Ankara'dan getirilen üniversite öğrencilerine bastırmak istediler. Ancak burjuva çocukları karşılarında dağ gibi sanayi proleteryasını görünce pabucun pahalı olduğunu görüp kongreyi basmaktan «vazgeçti» ler.

İşte Kocaeli il kongresi bu hava içinde yapıldı. Kongre sabahı saat 8 de kongrenin yapılacağı il merkezine gelen işçiler, güvenlik tedbirlerini aldılar. Kongre salonuna delegelerin dışında hiç kimsenin girmemesini sağladılar. Girmek isteyen birkaç MDD ciye ise, genel merkezin kongreler hakkındaki genelgesi hatırlatıldı ve derhal kongre mahallini terk etmeleri uygun bir uslûpla bildirildi.

Kongre saat 10 da açıldı. Yapılan yoklama 37 si işçi, 3 ü işçi olmayan 40 delegeden 34 ünün hazır **olduğu görüldü. Başkanlık divanı seçimini sosyalist devrimciler 4 e karşı 28 oyla kazandılar. Çalışma raporunu okuyan il başkanı Şinasi Yeldan Türk Solu dergisinde açılan tezvirat kampanyasına da değindi. Gölcük kongresinde MDD cilerin sosyalist devrimcileri polise nasıl ihbar ettiklerini anlattı. Salonda bulunan Gölcüklü MDD ci delegeler hiç bir itirazda bulunmadılar. Böylece Türk Solunda açılan kampanyanın aslında iğrenç bir iftirayı maskelemek amacını güttüğü il kongresi huzurunda da tesbit edilmiş oluyordu.**

Parti içi meseleler üzerine açılan tartışmalarda söz alan delegeler MDD hareketinin bir küçük burjuva sapması olduğunu bir kere daha belirttiler.

Yapılan seçimleri sosyalist devrimciler ezici bir çoğunlukla kazandı. Seçimlerden sonra ilk toplantısını yapan il yönetim kurulu görev bölümü yaptı. Başkanlığa Şinasi Yaldan, Sekreterliğe Ayhan Başaran, Saymanlığa İlyas Başyılmaz Seçildiler.

KURTULUŞ MÜCADELEMİZ DEVAM EDİYOR

«51 sene evvel bu gün ülkemiz kudurgan emperyalizmin fiili işgaline uğramıştı. Günü gününe de gazeteci Hasan Tahsinin sıktığı ilk kurşunla direniş hareketi başladı ve halkımız 9 eylül zaferini yarattı.

O gün kendi anladığı dille kovulan emperyalizm, 51 sene sonra bu gün kılık değiştirerek ülkemize çöreklenmiş bulunuyor. Bu defa yerli ortakları ile birlikte ülkemizin zenginliklerine el koymuş bulunmakta, halkımızı sömürmektedir.

1919 da sosyalist gazeteci Hasan Tahsinle başlayan Kurtuluş mücadelemiz günümüzde yine sosyalistlerin öncülüğünde devam ediyor.

Uluslararası emperyalizmin kurşunları ile can veren büyük insan Hasan Tahsinin hatırası önünde saygıyla eğilir halkımızı, emperyalizme ve ona beşiklik eden kapitalizme karşı mücadeleye çağırıyoruz.» 15/5/1970

Türkiye İşçi Partisi
İzmir İl Yönetim Kurulu

ATTF

Baştarafı Sayfa 1 de

emperyalistlerin işine yarayacaktır.

Bütün Türk sosyalistlerini MDD'ci küçük burjuva oportünistlerine karşı, Türkiye İşçi Partisi saflarında birleşerek, savaşmaya çağırıyoruz. Bugün için Türk Sosyalistlerinin en acil görevi budur.

Biz, Avrupa'da çalışan Türk işçileri şunu da belirtmeyi görev biliriz :

Her ne düşünceyle olursa olsun, Türk işçi sınıfının tek sosyalist örgütü Türkiye İşçi Partisinin parçalanmasına sebep olacak her türlü davranış işçi sınıfına ihanettir!»

EMEK
AYLIK DERGİ

1. SAYI
1 HAZİRANDA ÇIKIYOR

BU SAYIDA ÇIKACAK BAZI YAZILARDAN PARÇALAR

DÜNYA DEVRİMCİ HAREKETİNDEKİ BAŞLICA İKİ ÇİZGİNİN ÖZETİ
İKİ KİTAP İKİ ÇİZGİ

Kenan SOMER

Dünya komünist hareketinde, «Çin-Sovyet çatışması» şeklinde adlandırılan bölünme, 1962 yılından beri su üzerine çıkmış bulunuyor. Çin-Sovyet çatışması denilen şey, aslında dünya komünist hareketinin strateji ve taktiği gibi temel meseleler üzerinde, dünya komünist partileri arasında patlak veren esaslı bir anlaşmazlıktan başka bir şey değildir. Bu anlaşmazlığın etkisi, sadece dünya komünist hareketinin sınırları içinde kalmamakta, bütün devrimci hareketler arasındaki sıkı ilişki nedeniyle, dünya devrimci mücadele süreci üzerinde, şu ya da bu şekilde, kendini duyurmaktadır.

Anlaşmazlığın en göze görünür belirtisi, başta Çin ve Sovyet ideologları tarafından yürütülen dünya çapındaki şiddetli ideolojik mücadeledir. Dünya hemen hergün, bu mücadelenin yeni bir «ürün» üyle karşılaşıyor. Bu ürünlerin, çoğunlukla, yenilir yutulur şeyler olmadığı da meydanda. Gene de, ağaçların çokluğundan ormanı görememe tehlikesine karşı, bütün bu ürünleri belirli bir çerçeve içinde değerlendirmek gerek. Bu çerçeveyi nerede bulacağız? Bu çerçeveyi Marksizm-leninizm'in evrensel ilkelerinden, genel kanunlarından başka nerede bulabiliriz? Öyleyse, bu çerçeveyi bize ancak uzun ve çetin teorik çalışma ve araştırmalar verebilir. Ne var ki, bu uzun ve çetin teorik çalışma ve araştırmalarla birlikte, hatta bu uzun ve çetin teorik çalışma ve araştırmalara girişmek için bile, gerek çağımızın anlaşmazlık konusu olan meseleleri, gerekse bu meselelerin çözümü bakımından önerilen iki ana çizgi konusunda, kabaca da olsa, belirli bir fikir sahibi olmak da zorunlu bir şey. Bu zorunluluğa, tam ve kapsayıcı bir biçimde olmasa bile, ideolojik mücadele alanında formüle edilen tezler, daha doğrusu bu tezleri derli toplu bir şekilde içeren yapıtlar bir cevap verebilir. Basite indirgemenin sağlayacağı kolaylıktan yararlanarak, bu iki ana çizgiden birine «Çin Çizgisi», öbürüne de «Sovyet Çizgisi» dersek, örneğin «Çin Çizgisi» üzerine belirli bir fikir sahibi olunmasını sağlamak bakımından, elimizin altında ilginç bir belge bulunduğunu söyleyebiliriz: Lin Piao'nun «Yaşasın Halk Savaşının Zaferi »(Bilim ve Sosyalizm Yayınları, 5, Ankara 1968). Buna karşılık, «Sovyet Çizgisi» için, henüz dilimize çevrilmemiş bulunan bir belgeden yararlanabiliriz. Sovyet yazarı A. Yakovlev'in «Le Systéme Socialiste Mondial et le Mouvement de Liésation Nationale» (Dünya Sosyalist Sistemi ve Milli Kurtuluş Hareketi) kitapçığı da, aynı nitelikte, üstelik Lin Piao'nun formüle ettiği tez leri yer yer doğrudan, doğruya tartışma konusu yapan, eleştiren bir belge. Bu bakıma, bu belgelerden hareketle, tabii pek de dostane olmayan bir dialog havası içinde, dünya devrimci mücadele sürecinin iki ana çizgisi üzerine belirli bir fikir sahibi olmak, hiç değilse bu konuda bir ilk yaklaşım yapmak mümkün. Bu nedenle, zaman zaman kişisel açıklamalara yer verilmiş de olsa, bu yazı aslında geniş bir özetleme çalışması niteliği taşıyacaktır.

MARX'ın «İŞÇİ ANKETİ» ya da SOMUTA YÖNELME ZORUNLULUĞU

Kurthan FİŞEK

Doğru ve tutarlı sosyalist eylem koymanın ön şartı, nereden gelip nereye gittiğiyle, çalışma ve yaşama şartlarıyla, gelenek ve görenekleriyle, yönelim ve davranışlarıyla, işçi sınıfını tanıtmaktır. Bunun yokluğunda, her türlü sosyalist siyasal örgütlenme çabası, başarısızlığa uğramaya ve «yükselme» dönemlerinde kitle ha-reketlerinin gerisine düşmeye mahkumdur. Türkiye'deki sosyalist siyasal örgütlenme çabalarının tarihi bunun doğruluğunu defalarca ortaya koymuştur.

Marx'ın İşçi Anketi, işçi sınıfını her yönüyle tanıma çabalarımızı yoğunlaştırmak zorunda olduğumuz bir ortamda, işçi sınıfını tanımamız için gerekli araçları sağlayan bir kılavuz olarak, durumun somut gereklerini fazlasıyla karşılamaktadır. En azından okunmalı, yine en azından uygulama yolları aranmalı ve bulunmalıdır.

CEZAYİR: SOSYALİZM Mİ, KAPİTALİZM Mİ?

HENRI ALLEG

Cezayir üzerine spekülâsyonların arttığı son aylarda Cezayir'i en iyi bilenlerden biri olan Henri Alleg'in aşağıdaki geniş incelemesi, birçok soruna ışık tutmaktadır.

Alleg, 1969 sonunda yazdığı yazıda, Cezayir'in bağımsızlıktan sonraki döneminde bağımsızlık ve sosyalizm yolunda ne kadar yol alındığını araştırmaktadır.

Eski metropol devlet Fransa'nın bağımsızlıktan sonra yeni yöntemlerle Cezayir'i nasıl sömürdüğünü; bazı Fransız tekellerinden boş kalan yerlerin Amerikan, Alman, İtalyan, Japon tekelleri tarafından nasıl doldurulduğunu; sosyo-ekonomik organizasyonun her köşesindeki işçi yönetimlerinin nasıl engellendiğini; sosyalizme karşı devletçiliğin toprak ağalarının ve burjuvazinin elinde bir silâh olarak nasıl kullanıldığını ayrıntılarıyla anlatan Alleg; Cezayir'deki sınıfların durumlarını da tahlil etmekte; küçük burjuva devrimciliğinin yedi yıl sonra gelip takıldığı noktadan çıkış yolları arayanların görüşlerini dile getirmekte; yeraltına inmeye zorlanan devrimci kitle örgütlerini anlatmaktadır.

Ayrıca, Türkiye Sosyalist hareketinin geniş bir değerlendirilmesi ve EMEK açısından ayın olayları.

EMEK
AYLIK DERGİ

ABONE KOŞULLARI

Yurt İçi : 6 Aylık 25 TL, Yıllık 50 TL.

Yurt Dışı :
Uçakla : 6 Aylık 35 TL, Yıllık 70 TL.
Postayla : 6 Aylık 28 TL, Yıllık 56 TL.

EMEK Haftalık Yayın * EMEK Dergisinin Ekidir.
Sayı 3 Fiatı : 25 Krş.
22 Mayıs 1970
Dizgi ve Baskı : Baylan Basım ve Ciltevi
Adres : Süleyman Sırrı Sokak 2/8 Yenişehir — ANKARA

GİDECEĞİ YER :

....

....

....